

ДО МИСИОНЕРА ДАНИЛО М.: ЗА БУКВИТЕ НА ХРИСТОВИЯ НИМБ

Искаш да знаеш какво означават трите букви, които се изписват на иконите върху нимба около главата на Спасителя - OΩN. Буквите са гръцки. Първата, O, е член, а останалите две - дума. И така, това е само една дума, която на славянски е преведена също с една дума: съй или сущий, а на сръбски с две: КОЙТО Е, или с три: ОНЗИ, КОЙТО Е. В Стария Завет четем: *Бог отговори на Моисея: Аз съм Онзи, Който е. И рече: тъй кажи на синовете Израилеви: Онзи, Който е, ме прати при вас* "Исх. 3:14). В Откровението на Йоан Богослов четем за това Божие име следното: *Йоан - до седемте църкви, които са в Асия: благодат вам и мир от Оногова, Който е* (Откр. 1:4). С тези думи, OΩN или СЫЙ, или КОЙТО Е, е изразена Божествената природа на нашия Господ Иисус Христос. На вечния Отец съвечен Син. Отец е светлина и Синът е светлина. Отец е Бог и Синът е Бог. Как по друг начин би могло да бъде? Ние виждаме образа на това в земните телесни същества: каквато е природата на родителя, такава е и природата на потомството. Телесен родител - телесно потомство. Смъртен родител - смъртно потомство. Ограничен от времето и пространството родител - ограничено и потомството. А във вечността няма нито времеви, нито пространствени граници. И затова Раждащият се от Вечния и Сам е вечен. Божият Син е единосъщен на вечния Негов Отец. И Бог Отец е Вечносъществуващ, то такъв е и Синът на вечния Отец. Затова Синът Божи е могъл да каже за Себе си: *Аз и Отец едно сме*. Но тъй като Бог е вечен Дух, вечното раждане на Сина трябва да се разбира духовно. За хората обикновено е много трудно да се освободят от времевите символи и представите за телесно раждане, когато мислят за Бога и Божия Син. За да можеш по-лесно да вникнеш в превеликите небесни тайни, представи си как от любовта се ражда мъдрост. Човекът, който има чиста любов, има и истинска мъдрост. А човекът, който няма любов, винаги е лишен от мъдрост.

Но в изследването на вечните небесни тайни е препоръчителна мяра и смирение. Не е ли достатъчно това, което по Божия милост ни е открито?

А ни е открито, че вечният Божи Син се е явил на света в тяло чрез раждането Си от Пресвета Дева Мария. Облякъл е Своего духовно божествено битие в човешка душа и тяло, и се е явил като човек между хората. Но едновременно с това духом не се е отделил нито за миг от вечността, нито от Своя вечен Родител. Не е престанал да бъде Съществуващият, Вечният, OΩN. Като човек, Той е бил подвластен на изменения - расъл е, гладувал е, страдал е, умрял е, но като Бог Той не е бил подвластен на никакви промени. Съвършен Бог и съвършен Човек.

В една древна народна легенда се разказва, че в прастари времена лястовичките не знаели да се преселват в топлите страни, за да прекарат

там студената зима. И когато падал сняг и студът сковавал земята, те жестоко страдали и гинели. Гледайки това, един милостив човек се съжалил над тях и започнал да опитва всичко, което му идвало на ум, за да упъти лястовичките на юг, в топлите страни. Давал им знаци, които лястовичките не разбирали; примамвал ги с храна в южна посока; плашил ги; гонил ги - но напразно. Тогава той се помолил на Бог да го превърне в лястовичка. И Бог изпълнил неговото желание, превърнал го в лястовичка, която можела да мисли и чувства като човек. Тогава този човек лястовица лесно се разбрал с останалите лястовици и преди да дойде зимата, ги повел към топлите предели. Оттогава всички лястовички се научили да отлитат на юг.

Разбира се, това е само една поетична притча, но нека тя ти помогне да разбереш как вечната Мъдрост, родена от вечната Любов, се е въплътила и е станала Човек, за да поведе хората, измръзнали от земните мъки, по нов път, към топла страна, в Царството Божие, „където няма болка, нито печал, нито въздишка“. А в малкото човешко тяло нашият велик Господ бил и си останал вечно Съществуващият. Винаги такъв, какъвто е от вечност в безграничността на Своего духовно Царство и в неизречената Своя слава.